

Zooals oude menschen mij verhaalden, bevonden zich onder de achtergedeelten van het huis, die bij hooge vloed onderliepen, eertijds kelders, waarin vakken waren met zware tralies afgesloten. Hierin meenden zij, dat gevangenissen geweest waren. Bij de verbouwing stuitte ik ook op die kelders zonder echter iets bijzonders te vinden. Het onderzoek werd trouwens bemoeilijkt, daar de kelders steeds onder water stonden.

Om zekerheid te erlangen omtrent de vroegere bestemming van het huis raadpleegde ik verschillende schrijvers over Rotterdam. Het zij mij vergund in het kort hieromtrent het een en ander mede te deelen.

Zooals bekend is, werd in 1383 het Westnieuwland bij de stad gevoegd (1). Den 10 Juli 1563 ontstond in de West-Molenstraat door de onachtzaamheid van een kuiper brand, waarvan ook het Westnieuwland een prooi werd (2). Van Spaan, die o. a. deze feiten mededeelt, acht het onwaarschijnlijk, dat het stadhuis eerst op het Westnieuwland geweest zou zijn. Hoofdzakelijk op grond, dat het niet aan te nemen is, dat men de eerste 113 jaren (3), na het bekomen van stadsprivilegiën van een stadhuis verstoken was, en ten anderen, dat gezegd wordt, dat de palen «daar de Religions-verwanten 1558 aan gebrand zouden werden» voor het stadhuis stonden, waarvoor op het Westnieuwland destijds geen plaats was. Hij komt tot het besluit, dat het zijn kan, dat toen het stadhuis in de jaren 1606 en 1607 vergroot en verbeterd werd, men

---

(1) Zie voor het handvest: G. van Spaan, Beschrijvinge der Stad Rotterdam, 2de druk, p. 227 en S. Lois, Chronycke der stad Rotterdam, p. 274.

(2) G. van Spaan, p. 290, S. Lois, p. 83.

(3) G. van Spaan gaat uit van de veronderstelling, dat Rotterdam in 1270 stadsprivilegiën kreeg, zie echter J. H. Scheffer en Fr. D. O. Obreen, Rotterdamsche Historiebladen I. Kronijk, p. 14.